

ANUL II.

Nr. 46

SIBIU,
15 Noembrie
1931.

Supliment la foala „Lumina Satelor” | Un număr din foale costă: Lei 2'50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.”) 100 Lei

„Ce-mi ziceți Mie Doamne, Doamne, și nu faceți voia Mea“?

(LUCA 6, 46).

A crede în Dumnezeu înseamnă a trăi o viață după cum spune la Evanghelie. A crede înseamnă a muri față de lume și a începe o viață nouă cu Domnul. A crede înseamnă a trăi cuvintele ap. Pavel: »nu mai trăesc eu, ci trăește în mine Isus Hristos« (Galateni 12, 20).

A crede în Dumnezeu, dar a trăi cu lumea și păcatele, asta-i, iubii mei, cel mai primejdios diavol din lume, pentru că și dracii cred, dar nu se îndreaptă. »Tu crezi că unul este Dumnezeu? Bine faci. Și diavolii cred și înfiorează, dar nu se îndreaptă« (Iacob 2, 19).

Dacă Isus Mântuitorul s'ar pogorâ între noi, creștinii de azi, El ne-ar muștra blând; El ar plânge viața noastră întrebându-ne:

Ce mă numiți Bun — și nu mă iubiți.

Ce mă numiți Invățător — și nu veniți după Mine.

Ce mă numiți Mântuitor — și nu mă lăsați să vă mântuiesc.

Ce mă numiți Stăpân — și nu-mi slugiți Mie.

Ce mă numiți Atotputernic — și nu vă încredeți în Mine.

Ce mă numiți Viață — și nu doriți Viața.

Ce mă numiți Cale — și nu umblați pe ea.

Ce mă numiți Înțelept — și nu mă întrebați nimic.

Ce mă numiți Lumină — și iubiți întunerecul.

Ce-mi ziceți Mie Doamne, Doamne — și nu faceți voia Mea (Luca 6, 46).

Celor mai mulți oameni le place cuvântul lui Dumnezeu, dar cu o condiție: să nu le tulburi viața și purtările lor. Le place o Evanghelie care îi lasă să trăiască mai departe în toate desfătările și modele lumii. Ii lasă să trăiască și cu lumea și cu Dumnezeu; și cu lumina și cu întunerecul; și cu Hristos și cu Veliar.

Dar o astfel de viață este o osândă și o peire veșnică. A crede în Dumnezeu înseamnă a te preda Lui, cu totul, și cu toată viața ta. A crede înseamnă a te schimba; înseamnă o schimbare din temelie în viața ta și în casa ta

asa cum s'a schimbat Zacheu după ce a intrat Isus în casa lui. A crede înseamnă a pune un hotar de viață-nouă. Până când trăești și cu lumea și cu Dumnezeu; și cu Hristos și cu Veliar — să ști, dragul meu, că nici un paș nu poți face în calea mântuirii suflești.

Eu spun acest lucru chiar din pățania mea. Am trăit și eu mulți, mulți ani în starea aceasta nenorocită. Chiar ca preot la țară, eram un om »duplu«. Serile căutam și eu »distracții« pe la cârciumă, răsfoid biblii diavolului (cărțile de joc). O! nenorocitul de mine; mă împărțisem în două: la altar eram unul, afară în sat, eram altul. Omul meu cel dela altar n'avea nimic cu omul meu cel din sat — precum și cel din sat n'avea nimic cu cel dela altar.

Nu mă rușinez să mă spovedesc aici în fața voastră.

Sunt dator să fac această mărturisire în semn de mulțumită că Domnul nu m'a lăsat să pier în această stare nenorocită, ci m'a băgat în școala cea mare a suferințelor și m'a izbit și m'a bătut mereu până când în sfârșit am căzut biruit la picioarele Crucii Sale și am început o viață nouă.

Din aceste frământări a ieșit Oastea Domnului, care este un legământ să trăim așa cum spune Evanghelia și Biserica.

(Luată din o vorbire ținută în adunarea Oastei dela Sibiu).

„Nu te înțeleg, ce-mi, vorbești“.

Doi oameni mergeau pe un drum și vorbeau între ei.

Unul era un om duhovnicesc și căuta să vorbească celui alt de cele duhovnicești. Dar cel din urmă, fiind un om lumesc »il gâdila urechile auzind lucruri plăcute și învățături sănătoase«. 2 Timot. 4—3.

Deci, nemai putând răbda, a zis tovarășului său de drum: »Mai schimbă vorba că nu te înțeleg, ce-mi spui“.

Atunci omul luă altă vorbă și merse mai departe; până au ajuns într'un sat.

În sat, omul lumesc zări cârciuma și zise tovarășului său: »Hai la crâșmă să bem un păhăruț de țuică“.

— »Ce-ai zis?“ răspunse omul duhovnicesc.

— »Hai la crâșmă“ — mai zise încă odată.

— »Nu te înțeleg, ce-mi vorbești“ — zise cel duhovnicesc și-și văzu de drum.

Iar în gândul lui își zise: »Dacă tu nu mă înțelegi, când îți vorbesc de Dumnezeu, apoi eu, crezi că te pot înțelege când îmi vorbești de diavol?“.

I. Tudusciuc, inv.

Lângă Domnul meu Hristos.

Doamne, ce comoară scumpă,
Ce dar mare am găsit;
E Isus Stăpânul lumii,
E Isus cel răstignit.

Ah! ce bine-i și frumos

Lângă Domnul meu Hristos!

Ah! ce bine-i lângă El

Lângă blândul Mielușel!

(Se repetează după fiecare strofă).

Toate planurile mele
Ție Ți le ncredințez
Deci ajută-mă Stăpâne
Pentru Ține să lucrez.

Ah! ce bine-i și frumos...

Ți predau chiar și viața
Ți predau tot ce i al meu
Fă dar ce voești cu mine
După cum e planul Tău.

Ah! ce bine-i și frumos...

Când furtuni și gânduri rele
Către mine se pornesc,
Depărtează-le îndată
O, Isus Domn ceresc.

Ah! ce bine-i și frumos...

Tu ești doctorul meu Doamne,
Tu ești blândul meu Păstor,
Tu ești apa vieții mele,
Scumpul meu Mântuitor.

Ah! ce bine-i și frumos...

Eu voesc ca totdeauna
Să rămân la pieptul Tău
Și să nu mă mai înșele
Satan, dușmanul cel rău.

Ah! ce bine-i și frumos...

I. Tudusciuc, inv.
ostaș al Domnului,
Brăhășoia - Vaslui.

Sfințire de steag.

Luni, la 26 Octomvrie, am avut o mare sărbătoare pentru sfințirea steagului din Mărășeni. Au luat parte frați și surori din mari departări, Ivănești, Gugești, Ipate, Ferești, Cursești, Brăhășoia, Muntenii din jos, Vaslui Brodoe, Zepodeni, Muntenești și Țânguzeni.

După terminarea sf. slujbe, s'a făcut sfințirea steagului de către preotul paroh Constantin Manoilescu și preotul din Brezești.

După terminarea sfințirii a vorbit foarte frumos preotul C. Manoilescu despre mișcarea Oastea Domnului.

Preotul din Brezești a vor-

bit despre pilda Vameșului și a Fariseului, dând frumoase povețe. Iar pe urmă a luat cuvântul fratele învățător Ion Tudusciuc, din Brăhășoia, ținând o mare cuvântare despre răstignirea Domnului, care a mișcat toate inimile.

Au urmat cântări, iar pe urmă s'a luat masa în ograda sfintei Biserici. După masă am plecat în coloane cu steagul în frunte pe străzile satului cântând cântece religioase.

Pe urmă am dus steagul la sfânta Biserică lăsându-l în păstrarea Domnului și ne-am despărțit frățeste laudând pe Domnul.

Ostaș Vasile Sima,
din Mărășeni.

Războiul cel sfânt ce se dă pentru cucerirea unui suflet.

Dupăce Emanuil, fiul împăratului, a ajuns cu oștirea sa în fața cetății »Sufletul«, s'au ridicat îndată doi munți de pământ lângă cetate și celui din dreapta i s'a dat numele: »Muntele Mila« iar celui din stânga: »Muntele Judecata dreaptă«. S'au mai făcut mici delușoare și întărituri ca de pildă: Dealul Adevărul și întăritura: Fără Păcat, pe care au fost așezate praștiile. Pe Muntele Mila au fost instalate 4 tolbe mari, iar celelalte risipite-ici-colea. Cele mai puternice se aflau pe Muntele Atențiunea, făcut lângă poarta Auzul, cu scopul s'o dărâme.

Când locuitorii orașului suflet au văzut mulțimea de soldați cari i-au încunjurat și toate praștiile și întăriturile și armamentul strălucitor, au fost siliți să-și schimbe părerile. Însă această schimbare nu s'a făcut în bine, ci în rău, căci ei se temeau despre ce-i va aștepta, dacă vor fi învinși.

Când Fiul Împăratului a încunjurat în felul acesta orașul, a poruncit să se arboreze steagul alb între praștiile de aur, făcute pe Muntele Mila. El a procedat în felul acesta din două motive: 1. Ca să deie Sufletului posibilitatea de-a înțelege, că El poate și dorește chiar a fi milostiv cu dânsul, în cazul că se va întoarce. 2. Ca să fie în afară de orice învinuire, dacă sufletul va fi dărâmat din cauza răzvrătirii sale continue.

Și iată că steagul alb cu chipul a trei porumbei de aur fălăia deja de două zile întregi, ca să dea locuitorilor timpul necesar, să-și dea seama ce este de făcut; dar ei, precum am spus, n'au dat faptului nici o atențiune și n'au răspuns Fiului Împăratului.

Atunci s'a arborat la poruncile Lui pe Muntele Judecata Dreaptă, steagul roșu. Acest steag aparținea conducătorului Judecății și stema lui reprezenta un rug arzând cu flacăra. Și acesta a fălăit deasupra orașului vre-o câteva zile dearândul. Dar locuitorii orașului suflet n'au dat nici acestui fapt nici o importanță.

În sfârșit a poruncit Emanuil să se arboreze deasupra orașului steagul negru, cu trei săgeți de fulger pe stemă. Dar

orașul a rămas și la asta indiferent.

Când Fiul Împăratului s'a convins, că nici mila, nici amenințările Judecății, nici vederea execuției nu mișcă Sufletul, atunci s'a turburat cu duhul și a zis: »Puterea aceasta neexplicabilă a orașului provine fără îndoială din necunoștința felului meu de luptă, nu din dispreț față de noi nici din ură față de viață, deci trebuie, să-i spunem lămurit ce mai poate aștepta, când voi începe războiul contra dușmanului meu: diavolul«.

Și-a trimis deci slugile, ca să le explice locuitorilor orașului însemnătatea steagurilor și ca să-i întrebe, ce preferă a primi, darul și mila, sau condamnarea și execuția? În timpul acesta porțile orașului au fost încuiate cu lacăte duble și gârziile îndoite. Diavolul a muncit din partea sa foarte

mult, ca să mențină turburarea în oraș.

Locuitorii orașului au răspuns trimișilor lui Emanuil așa: »Mărite Conducător! Ca răspuns la cele ce ne au întreat trimișii Tăi, și anume: vrem noi oare să primim iertarea Ta, sau să fim dați în judecată, î-Ți comunicăm, că după legile noastre noi nu-ți putem da nici un răspuns hotărât, fiindcă nu avem drept nici a declara războaie, nici a încheia pace, fără voința împăratului nostru Diavol. Dar noi îl vom ruga, să se scoboare pe ziduri și să-ți dea el răspunsul, ce va crede de bine«.

Când a auzit blândul Emanuil cuvintele acestea s'a întristat foarte tare în inimă, fiindcă acum era convins, că în ce robie se află creatura Tatălui Său și că preferă, să rămână în lanțurile diavolului.

Explicație.

Tolbele și praștiile; aceste înseamnă cărțile Sfintei Scripturi, care are putere prin mijlocirea Puterii lui Dumnezeu a dărâma cele mai tari întărituri ale păcatului și cele mai tari întărituri ale păcatului și înrădăcinate îndoielei.

Orașul împresurat din toate părțile. — Când Hristos intenționează să mântue un suflet păcătos, îl încunjură din toate părțile, nelăsându-i nici un mijloc de fugă. Și oricum ar fi dorit omul să se ascundă de El, și oricât ar fi rezistat, la sfârșitul sfârșitului tot Hristos va rămânea învingător. El încunjură pe om, adecă aționează și asupra trupului și asupra sentimentelor și asupra inimei cu mijloacele, care le crede a fi folositoare, având în vedere starea duhovnicească a omului.

Steagul alb. — Domnul începe acțiunile Sale la suflet și începe cu milostivirea. Dreapta Judecată își reclamă în rândul prim pretenziunile ei, dar Mila o previne. Domnul e gata să mântuiască Sufletul dela osândire, dacă dorește și el, dar Sufletul tace.

Steagul roșu. — Steagul Judecății este pus pe muntele Judecata Dreaptă, dar Sufletul a rămas indiferent și rece la vederea porumbilor de aur și tot așa nu se înspăimântă nici de rugul care arde cu flăcăr!. Până când păcatul zace ca o piatră pe Suflet, nimic nu-l mișcă — el este mort.

Steagul negru. — Iată, sunt expuse trei săgeți de fulgere. Ele se clatină dar încă nu sunt aruncate. Milostivirea mai reține Judecata, spunând Sufletului: »Impacă-te cu Dumnezeu«. Dar înzadar, omul nu vrea să se predea.

»O! Sufletul a căzut așa de jos și satana îl ține cu atâta putere, că nu îndrăznește să dea răspunsul, necunoscând părerea diavolului. Și iată, duhul răutății vorbește prin poarta »Graiul«, recunoaște, pe Emanuil de Fiul Dumnezeu, care are puterea de ale chinui, dar el se scuză în fața Lui așa: subjugarea omului prin el a fost legală, fiindcă omul i s'a dat lui de bună voe. În felul acesta, omul mărturisește singur cu gura sa că recunoaște pe satana de Dumnezeu lumii și al său propriu. (Va urma).

Rugăciune pentru viață nouă.

Vai, ce mult Te-am supărat
Domnul meu Isus Hristos.
Șterge'n îndurarea-Ți mare
Trecutul meu păcătos...

Și de-acum, ajută-mi Doamne,
Să nu Te mai părăsesc
Cî păzind sfânta-Ți poruncă
Tot mai mult să Te iubesc.

Ajută-mi, să fiu lumină,
Pentru cei din jurul meu...
Să-i îndemn, să Te cunoască,
Să primească harul Tău.

De-acum, vreau, Isuse Doamne
Să ajut pe cei lipsiți.
Să trăesc retras de lume
Pentru cei nenorociți.

Voiu să rabd, Isuse Doamne,
Pentru Numele Tău sfânt...
O, ajută-mi să-mi port crucea,
Cât voiu fi pe-acest pământ!

Mulți din juru mi mă hulesc
Și smintit adesea-mi spun
Dar Isuse, pentru Tine,
Voiu să fiu, să fiu nebun!...

O, Isuse, Doamne sfinte,
Pentru Numele Tău sfânt,
Dă-mi tărie și răbdare
Să sufăr până'la mormânt.

Doamne-mi plec umil genunchiul:
Cât pământul voiu umbri.
Eu Te rog, să mi dai putere,
Tot mai mult a Te iubi!...

I. Marini, inv.-ostaș.

Alte 10 gâcitori Biblice.

Dăm în continuare, alte 10 gâcitori biblice:

21. Care au fost acele 6 persoane, cari au avut raiul aici pe pământ?

22. În Vechiul Testament sunt 4 femei profete, dintre cari una este mincinoasă. Cari sunt aceste?

23. Care este acel om, care a murit fără să se fi născut?

24. Care este acel om care s'a născut înainte de Hristos și încă n'a murit?

25. Care stâncă a vorbit sute de ani?

26. Cine a primit un dar de 15 mii 400 berbeci și țapi?

27. Cine ținea școală biblică de 4 ori pe zi?

28. Care profecie din Vechiul Testament e repețită de 6 ori în Noul Testament?

29. Care copil purta 77 de nume?

30. Care împărat avea 400 de cai în grajdurile sale?

Numărul acesta s'a împăturat între cântecele duhovnicești ale fraților și surorilor din Oastea dela Sibiu, adunați la Redacție spre a da ajutor la expedarea foilor; un fel de »clacă« duhovnicească. — Facă Domnul ca dragostea duhovnicească cu care s'au trimis aceste foi, să colinde toată țara.

In școala cea mare a Bibliei.

Cel dântăi rod al cetirii în Biblie: ea îl pune pe gânduri pe om.

Cel dântăi rod al cetirii în Biblie este aceasta: ea îl pune pe gânduri pe om. Biblia cuprinde adevărul cel veșnic, iar acest adevăr îl spune Cartea lui Dumnezeu cu atâta tărie că și cel mai împetrit om rămâne îngândurat când îl cetește.

Despre un om se spune că cum-părându-și o Biblie, a început să citească din ea, seriile, în auzul soției sale.

Intr'o seară, bărbatul cetind în Biblie, se oprește zicând: tu nevastă, dacă e adevărat ceea ce spune aici, apoi e rău de noi.

Peste câteva seri, se opri din nou în decursul cetirii, și cutremurat, zise: tu nevastă, dacă e adevărat ceea ce spune aici, noi suntem perduți.

Și se cufunda omul tot mai îngândurat și tot mai neliniștit în cetirea Bibliei. Dar într'o bună zi, cetind Biblia, dădu peste vestea cea bună a iertării noastre prin sângele Golgotei.

În seara aceea, deschise Biblia cu bucurie, zicând soției sale: tu nevastă, dacă e adevărat ce scrie Cartea aceasta, și eu cred că e adevărat căci

e Cartea lui Dumnezeu — apoi eu sunt mântuit... și cetii soției sale vestea cea scumpă a mântuirii noastre prin sângele Mielului.

Cetirea Bibliei îl îngândurează pe om, iar îngândurarea îl duce la neliniște; neliniștea la căutare, iar căutarea la aflarea mântuirii.

Dar cetirea Bibliei mai duce și la o altă piatră de hotar pentru viața omului. Cetind Biblia, omul ajunge la constatarea și întrebarea: viața mea nu se potrivește de loc cu ceea ce spune și cere cuvântul lui Dumnezeu; ori minte Biblia, ori e o minciună viața mea. Iar după ce Biblia nu poate minți, o minciună este viața mea și eu trebuie să ies din minciuna aceasta.

Deslegarea gâcitorilor biblice din nrul 44.

Dăm în continuare deslegarea gâcitorilor biblice cari s'au publicat în numărul 44:

11. Unde stă scris în Noul Testament un cuvânt al Domnului nostru Isus Hristos, care nu se află nicăieri în cele 4 Evanghelii?

La *Faptele Ap. 20, 35, unde ap. Pavel zice: aduceți-vă aminte de cuvintele Domnului Isus, care însuș a zis: »Este mai ferice să dai decât să primești«.*

12. Unde este amintită o zi de 7 ori și totuși acolo e numai o singură zi?

Țefania 1, 15, »Ziua Domnului este aproape și vine în graba mare. Ziua aceea este o zi de mânie, o zi de năcaș și groază, o zi de pustiere și nimicire, o zi de întunec și negură, o zi de nori și întunecime în care va răsună trâmbița«.

13. Cu care prilej, un preot a căutat bani și în loc de bani, a aflat cuvântul lui Dumnezeu?

2 Cronice 34, 14, preotul Hilehia când a aflat Cartea Legii, dedesubtu argintului.

14. Care sunt acele 5 animale și vietăți din sf. Scriptură cari nu mor niciodată?

Apocalips 4, 6—8 și »vermele care nu moare niciodată« (Marcu 9, 44).

„Un Leu la zi“...

Ce au făcut frații ostași din Budinț (jud. Timiș) ca să poată răspunde Apelului pentru Tipografia Oastei.

Dela Oastea Domnului din comuna Budinț, am primit următoarele:

Iubite Părinte Trifa! Oastea Domnului din Budinț își continuă adunările în toate Duminecile și sărbătorile după masă în Casa Națională din loc.

În Dumineca din 25 Oc-

tomvrie, ostași ascultând cu drag Chemarea fraților din București, au luat următoarea hotărâre. Avându-se în vedere criza s'a deschis o colectă între ostași și alți credincioși începând cu data dela 26 Oct., 1931 și va sta deschisă până la 25 Dec. 1931; astfel nu ar pica nici o greutate. Punând fiecare ostaș chiar și mai puțin de un leu la zi, se va aduna acei bani cari ar trebui fiecărui ostaș pentru salvarea scumpei noastre Tipografii.

Lugojan, ostaș.

Istorie mare mici cu înțeles mare.

Un nume potrivit.

Unul din cei mai mari gânditori ai omenirii, englezul Șecspir (se scrie: Shakespeare), era un înverșunat adversar al alcoolului. Cu toate privilegiile arăta stricăciunile ce le face acest »duh al diavolului«.

Dela acest mare gânditor a rămas un fel de »nume de botez« al alcoolului. Șecspir i-a dat alcoolului numele lui cel adevărat, pe care îl punem și noi aici la foaie, ca să-l știe toată lumea:

Tu spirit nevăzut al alcoolului, a zis Șecspir, dacă nu ți s'au dat încă un nume — drac să fie numele tău.

Și boul tău...

Te-ai întors la Dumnezeu? — zicea un vestitor al Evangheliei — apoi despre lucrul

acesta nu trebuie să ști numai tu, ci trebuie să știe și soțul tău, copiii tăi, slugile tale, vecinii tăi etc. (adecă să te porți față de ei ca un adevărat întors la Dumnezeu).

Despre lucrul acesta, trebuie să știe chiar și boul tău, calul tău, vaca ta, animalele tale (să te porți față de ele cu milă și dragoste). Prin purtările tale trebuie să arăți că ești cu adevărat un întors la Dumnezeu.

Prin purtările noastre să arătăm și noi că suntem cu adevărat ostași ai Domnului.

Raportul No. 72, Oastea Domnului, București.

Cu mișcătoare amănunte dela Sărulești.

Dăm în continuare din numărul trecut decursul serbării dela Sărulești.

În ziua de sf. Dumitru a fost slujbă frumoasă la biserica din Brătășanu unde a slujit părintele Stelian iar răspunsurile la sf. Liturghie le-au dat ostașii de la București în număr de 10. Va rămâne neuitată ziua aceasta! Cântările ostașilor și predica Părintelui au fost înălțătoare!

După prânz a avut loc adunarea în Parcul Doamnei Brăiloiu, cu programul următor: Rugăciunea de binecuvântare, rostită de Părintele Stelian; »Impărate ceresc«, cântat de fr. Sârbu teolog și predicator la Biserica Slătari, predica fr. Opreșan despre chemare la arme pentru Iisus, c.1 apăs asupra armăturii creștine; depunerea legământului surorilor ostașe: Maria și Dumitra C. Ioniță și Mița M. Călin în fața părintelui, cu mâna pe sfânta Evanghelie și Cruce (această text care s'a publicat într'un număr de mai înainte al foii); cuvântul de întărire al noilor ostașe a Părintelui Stelian; »Cu noi este

Dumnezeu»; o comunicare extrem de interesantă din partea fr. Haralambie Tănăsescu privind efectul rugăciunii; o altă comunicare minunată a fr. C. Pârnu care vine direct de la închiisoare pentru mărturisirea Cuvântului, fiind, prin rugăciune, ertat și slobozit în zorii zilei de către șeful său militar (Adunarea binecuvintează lucrarea Domnului și aduce Slavă Comandantului nostru suprem); »Cruce sfântă părăsită«, o lectură dintr'o carte a fr. Al. Lascarov-Moldovanu, făcută de fr. ostaș Tr. Vasilescu; »o, ce dulce-i Domnul sfânt«; un cuvânt de întărire a fr. Ioan Ene de la Ploiești; un psalm (cântat de fr. Grigore Forsea în chip mișcător) apoi rugăciunea de încheiere.

Adunarea mulțumește, la masa de despărțire, Domnului, pentru bucuria duhovnicească a acestor zile neuitate. Mulțumiri, mai presus de orice laudă, aducem și sorei noastre, Dna Brăiloiu, în jurul căreia s'a putut crea această atmosferă sufletească.

Secretariatul Oastei.

Dela Oastea Domnului din Toplița-Română.

O nuntă fără alcool și lăutari — amănunte mișcătoare despre decursul acestei petreceri. — Oastea de acolo în plină înaintare.

Onorată Redacție! Noi ostașii Domnului din comuna Toplița jud. Mureș, am avut o mare bucurie Duminecă în 18 Octomvrie 1931. În această zi am avut prima nuntă fără muzicanți și fără nici un fel de beutură. S'a cununat în Domnul tânărul Todor Antal cu tânăra Eudochia Vodă.

După cununie prea cucernicul și iubitul nostru părinte sufletesc Aurel Gliga, a arătat noilor căsătoriți și celor asistenți printr'o vorbire foarte evlavioasă că aceasta este prima cununie de ostași ai Domnului în biserica ortodoxă din Toplița.

Tot cu aceasta vorbire înviată publicul asistent care a fost în număr foarte mare să între în Oastea Domnului, lăsându-se de atâtea urâte păcate păgânești, și obiceiuri rele la nunțile celor ce se cheamă creștini.

Nunta s'a petrecut în casa mirelui în modul următor:

Duminecă dimineața la ora 9 ne-am adunat la casa mirelui și am

plecat la cununie pe jos, căci așa am vrut, 4 km. dela casa mirelui până la biserică. Am plecat în rânduri de ostași, întonând cântece de ale Oastei Domnului, cu mare curaj. În tot timpul până la biserică, înainta un steag național cu cruce în vârf cu două iconițe fixate pe ambele părți a drapelului, purtat de junele Natea Gheorghe ostaș. Lângă june mergea un copil de 10 ani, Vodă Constantin I. Grigore, cu sf. Scriptură în mâna dreaptă, ținând-o ridicată în sus, ca să o vadă toți cei ce o hulesc.

În rândul al doilea a mers mireasa condusă de 10 fecioare ostașă, în rândul al treilea a urmat mirele condus de 10 juni ostași. În rândul al patrulea nunul și nuna, iar în urmă toți frații ostași și multă ume. Cântările au fost conduse de juna Ioana Antal și junul Nicoleta Ciobotă, cari sunt foarte buni cântăreți.

Întorcându-ne la casa mirelui

s'a făcut masa cu foarte mulți asistenți între cari a luat parte și dna văd. Elena Antal, sora Inalt Preasfințitului Patriarh al României Miron Cristea și dl director al școalelor din Toplița, Nicolae Oprea, ostaș, împreună cu soția D-sale dna Cecilia Oprea. Ostașii au dat cinste în bani și în diferite scule de casă în preț de 10.000 Lei.

La masă în loc de alcool s'a servit apă minerală de Borsec. După masă s'a ținut iarăși programul Oastei Domnului condus de fr. Oprea unde s'a ținut o preafrumoasă vorbire de D-sa, arătând că se simte foarte fericit de ce s'a putut vedea la această fericită nuntă de ostași ai lui Isus.

Ținem să amintim că mare bucurie ne-a făcut nouă ostașilor din Toplița, înțrarea între noi a d-lui director școlar Nicolae Oprea. De când a intrat dumnealui în oaste în fiecare săptămână de două ori facem adunare la școală condusă de d-lui, unde ne învață în cor răspunsurile la liturgia de Dumineca cu mare zel.

Lumea ce era adunată în mare număr spre a vedea această cununie

a rămas în mare surpriză. După cununie s'a cântat în cor »Cruce sfântă părăsită« plecând spre casă și trecând prin centrul comunei am fost întâmpinați de multă lume ce a venit din toate părțile chiar și din satele vecinate, ca să vadă această nuntă de ostași.

Cum în Toplița noi ostașii eram rău în ochii celor mai mulți fiindcă nu cunoștea însămnătatea acestei societăți, acum nu mai zic că suntem rătăciți.

În toate rugăciunile noastre rugăm pe Atotputernicul D-zeu să țină sănătatea celui pe care Domnul l'a ales de a înființa societatea Oastea Domnului, prea cucernicul nostru părinte sufletească Iosif Trifa, care este furător de zeci de mii de suflete din ghiarele satanei și din calea fărâdelegilor, nu cum a scris spurcatul ziar »Glasul Bucovinei«, că este furător de bani și înșelător.

Salutări în Domnul la iubiiții noștri frați ostași din toată țara.

Secretarul Oastei:

Ioan Vodă, fost primar, ostaș al Domnului.

„Vai aceluia prin care vine sminteala“... cică nunțile ce le fac ostașii, fără joc și alcool — ar fi o „erezie“... și spune acest lucru un preot.

Intr'o conferință a preoților ce s'a ținut la Iași, a fost o vie și aprigă discuție în jurul Oastei Domnului.

Cu acest prilej, unii preoți au avut unele ieșiri în fața căroră cu adevărat rămâi uimit.

Foarte vehement a fost în special preotul Niculea care »a atacat manifestațiile de stradă, cu steaguri și cântece ale societății »Oastea Domnului«, spunând că astfel de lucruri se pot face numai în case închise (Atenee).

Adecă, după părerea preotului Niculea, pe stradă are voie să manifesteze numai diavolul cu cârdurile lui de bețivi și politicieni. Pentru noi creștinii este o »erezie« să ieșim cu Domnul pe străzi și în văzul lumii.

Preotul Niculea a formulat 7 întrebări prin care îl declară un fel de »eretic« pe iubitul nostru luptător, părintele Chirica, dela Iași (și prin el și pe noi). Firește, aceste puncte sunt »crimele« că: ne socotim mai buni ca alții; ne strângem serile și cetim în Biblie; avem cântări și rugăciuni specifice și alte asemenea.

Dar cea mai gravă, e cea

din urmă; a 7-a crimă, formulată în întrebarea: »Ce este cu nunțile ce le fac ostașii, cu psalmi și predici ținute de laici?«.

Întrebarea și acuza părintelui Niculea e categorică. După cununia din sf. Biserică, ostașii Domnului fac o »erezie« petrecându-și mai departe în »psalmi și predici ținute de laici«.

Asta-i o »erezie«. Nunta cea adevărată — după concepția p. Niculea — trebuie să continue după slujba din sf. Biserică, cu chioțe, jocuri, beții... și la urmă chiar și cu bătăi și omoruri.

În acest număr al foii, Domnul a voit să avem la rând chiar două astfel de nunți, puse față în față: una e nunta fraților ostași dela Toplița-română, iar alta din o comună de lângă Cluj. Cea dela Toplița e făcută după tipicul »eticilor« ostași dela Toplița, iar cealaltă e nunta cea »adevărată« făcută după tipicul preotului Niculea.

Mă opresc aici, gândindu-mă, cu durere, la cuvintele scumpului nostru Mântuitor »Vai aceluia prin care vine sminteala« (Luca 17, 1).

Însă când dânsul este chemat de Domnul, nu pot să trec cu vederea ce place sufletului meu.

Pentru astfel de părinți sufletești se cuvine noauă a stării totdeauna în rugăciunile noastre ca Domnul să-i învrednicească tot mai mult, a face cunoscută Evanghelia Sa cu îndrăzneală ori de câte ori își vor deschide gura. Efeseni c. 6 v. 18, 19.

Muntean Gheorghe,
umil ostaș, Batiz.

INVITARE.

Oastea Domnului din comuna-Tungujet (jud. Vaslui), invită cu drag pe toți frații ostași și buni creștini iubitori de Hristos, la sfințirea de steag ce se va face în 21 Noemvrie. Grupurile de ostași cari au steag sunt rugați a veni cu steagurile. Ioan St. Miron, com. Tungujei, j. Vaslui.

Ostașii Domnului răspund...

Oastea Domnului din Iași ne-a trimis un dar de 2700 lei.

La Apelul fraților dela București pentru »lucrul Domnului«, sosesc mereu răspunsuri din »toate unghiurile țării«.

La rând e Oastea Domnului din Iași care ne-a trimis un dar frumos de 2700 lei; însoțit de următoarele rânduri:

Iubite Păr. Trifa! În Moldova și mai ales în Iași, e sărăcie cumplită. Lipsa de lucru, fabrici închise, oraș înstrăinat, în care străinii au ocupat totul, afară de funcțiile de stat, vei ști că luptăm din greu, mai mult sufletește. Dar, din sărăcia tuturor, vă trimitem acest dar de 2700 lei. Sunt banii văduvei, dați cu dragoste deosebită. Vom mai strânge și vom mai trimite. Dumnezeu e cu noi și cu lucrul nostru din sf. lui Biserică.

Frate în preoție,

Preotul P. Chirica,
Bis. Barnovschi — Iași.

Iată numele ostașilor cari au răspuns la chemare:

Preot Petru Chirica . . .	Lei 100	Dumitru Folescu . . .	50
Pavel Pintilie . . .	100	Ioan Harton . . .	40
Sevastița Pintilie . . .	100	Maria Pescariu . . .	40
Elena Ionescu . . .	100	Aurelia Bucșa . . .	20
Elena Arhip . . .	100	Maria Moraru . . .	20
Eleocadia Tomica . . .	100	Anica Vasilescu . . .	40
Elisabeta Dănilă . . .	100	Maria Apostol . . .	50
Maria Ionescu . . .	100	Ana Maior . . .	50
Toma Bieu . . .	100	Nataliu Moraru . . .	20
Dumitru Cocoș . . .	100	Victoria Vasiliu . . .	50
Ilie Rădulescu . . .	60	Profira Gheorghiu . . .	50
Ioan Cihodariu . . .	60	Maria Creangă . . .	25
Ghiorghe Lazăr . . .	50	Maria Crețu . . .	40
Matroana Leșanu . . .	50	Iozefa Molnar . . .	40
Ecaterina Vieru . . .	50	Elma Iosub . . .	50
Nicolae Ionescu . . .	60	Neculai Chiochiu . . .	40
Teodor Romanov . . .	60	Natalia Teodoriu . . .	50
Polixenia Iosif . . .	50	Maria Teodoriu . . .	50
Ioan Eugen . . .	50	Elena Cercel . . .	20
Elena Călcioi . . .	50	Strat Grigore . . .	40
Elena Gârdea . . .	30	M. Nicolau . . .	10
Zamfira Pricop . . .	20	D. Prisacaru . . .	10
Zamfira Burlacu . . .	50	N. N. . . .	10
Natalia Roșu . . .	40	D. Constantinescu . . .	20
Elena Teodoriu . . .	50	Elena Georgescu . . .	50
Maria Mitican . . .	20	Maria Huțanu . . .	40
David Creveschi . . .	25		

Cu totul 2700 Lei.

Pe lângă darul acesta, am mai primit deosebit, din Iași, un dar de 500 Lei, dela un suflet bun, care citește cu râvnă foile și cărțile noastre. Darul e însoțit de următoarele rânduri:

P. C. Părinte Trifa! Slăvit să fie Domnul că v'a redat sănătatea și v'a readus la lucrul Lui. Foaia Oastei Domnului și-a reluat viața din trecut, cât D-voastră ați lipsit și foaia a slăbit cu învățăturile ei. Dar Domnul Hristos a voit să vă aducă înapoi. Lui mă rog se vă deie mulți, mulți ani și sănătate deplină pentru a mai scrie la foile D-voastră și a ne mai da așa frumoase cărți de cetit.

Vă trimet și eu un mic dar de 500 lei ca ajutor la plata Tipografiei Oastei Domnului. Rog ca scrisoarea și numele meu să nu se publice.

Mulțumim și din acest loc fraților ostași dela Iași pentru dragostea ce ne-au arătat-o. Bunul Dumnezeu să răsplătească cu dar și ajutor de sus darurile și jertfele lor.

O nuntă cu morți și răniți.

Asta-i nunta criticanților dela Iași.

În legătură cu articolul »Vai aceluia prin care vine sminteala«, de alături dăm știrea de mai jos, luată din ziarul »Patria« dela Cluj (nrul din 2 Noemvrie 1931):

În Dumineca trecută, în comuna Cernuc, din jud. Cluj, fruntașul țaran Pațiu Alexandru a fost atacat de 6 oameni din aceeași comună și a fost crunt bătut, cu ocazia unei nunți, dar nici numitul nu s'a lăsat

mai pe jos, ci a răspuns și el consătenilor săi.

Rezultatul acestei încăierări a fost destul de dureros mai ales că s'a întâmplat într'o comună pașnică, astfel au fost câțiva răniți dintre cari după 2 zile unul a murit în urma unei complicații, iar Pațiu Alexandru a fost transportat în stare gravă la spital. Autoritățile au fost sesizate.

Rapoarte.

La Sibiu.

O adunare foarte animată am avut și în Dumineca trecută, având între noi iarăși trei preoți.

Părintele Trifa a tălcuit Evanghelia Dumineci, vorbind despre cei trei morți pe cari i-a înviat Isus, cu o analiză mișcătoare ascultată cu cea mai mare atențiune și cu mare folos sufletească.

Părintele Nanu a vorbit dulce și

plăcut mâncând dela cuvintele »Fiule, dă-mi inima ta!« din pildele lui Solomon. A fost o predică ce a mișcat inimile și a rămas în inimi, ilustrată fiind și de câteva minunate istorioare, pe cari le vom da la foaie.

În legătură cu praznicul sf. Arhangheli, părintele Secaș cu cunoscuta-i vervă oratorică, a lămurit învățătura bisericii noastre despre îngeri.

S'au cântat multe cântări frumoase, iar micuța noastră declama-toare, Avrigeanu (de 6 ani) ne-a surprins iarăși cu o minunată poezie.

Rapoarte.

La Batiz.

În ziua de 4 Octomvrie la școala duminecală au venit frații din Sântămărie precum și câțiva din Sâncraii și Tâmpa, la ora 4 d. m. am fost la biserică unde s'a făcut vecernia. După vecernie părintele Ioan Truca ne-a ținut o înțeleaptă vorbire făcându-ne să înțelegem tot mai mult cât este de bun jugul Domnului și cât de ușoară este sarcina Sa pentru cei ce o poartă cum se cuvine Mateiu 12, 29, 30.

Și iară ne-a făcut să înțelegem că Oastea e o mișcare pornită din sânul Bisericii, să nu se înscrie în oaste aceia care nu sunt în stare să pună stăpânire pe patimile cele rele, ca nu cumva să strice pe cei vrednici de acest nume.

E adevărat că părintele Truca rar este între noi căci rar vine rândul să fim în Batiz la Biserică fiindcă suntem puțini ostași și simțim lipsă să mergem mai mult în alte părți;